

VESPERÁS

Szent László király tiszteletére

a középkori esztergomi rítusú zsolozsma alapján

Szerkesztette
MOLNÁR ZOLTÁN, RÉTFALVI BALÁZS

Lektorálta
HORVÁTHNÉ DR. CSOMÓ ORSOLYA

Kottagrafika
DR. MEZEI JÁNOSNÉ CSONKA SZABINA BABBETT
és
MOLNÁR ZOLTÁN

A címlapon: a Képes Krónika díszes iniciáléja
Szent László király megmenti a magyar lányt

Készült a középkori esztergomi rítusú zsolozsma tételeinek
felhasználásával, gyakorlati alkalmazásra.

Gödöllő - Szombathely
2017

VESPERÁS

Szent László király tiszteletére

Pater noster **et** Ave, María.

V. Deus, † in adiutórium meum
inténde!

R. Dómine, ad adiuvándum me
festína!

Glória Patri et Fílio et Spirítui
Sancto, † sicut erat in princípío
et nunc et semper * et in
sæcula sæculorum! Amen.
Allelúia.

V. Isten, † figyelmezz az én se-
gítségemre!

R. Uram, siess megsegíteni en-
gem!

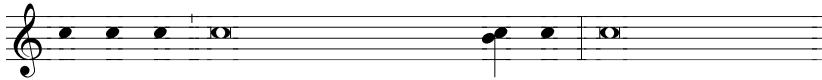
Dicsőség az Atyának és Fíúnak és
Szentlélek Istennek, † mikép-
pen kezdetben vala, most és
mindenkor * és mindörökkön
örökké. Amen. Alleluja.

In principio horarum

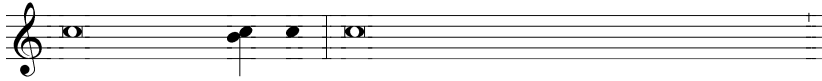
Tonus festivus

V. De-us, ✱ in ad - iu - tó - ri - um me-um in - tén-de!

R. Dó-mi - ne, ad adiuvándum me fe-stí - na! Glória Pátri, et Fí-

lio, et Spirítui Sán-cto. Sicut érat in princípío et nunc et semper,

et in sæcula sæculorum! A - men. Al - le - lú - ia!

Antiphona · 1d1

Fons æ - tér - ne pi - e - tá - tis, lux su - pér - næ ve -
ri - tá - tis, ti - bi, Christe, compla - cén - te, La - dis - lá - o
nos tu - én - te, fac con - sór - tes æ - ter - nó - rum te lau -
dán - tes gau - di - ó - rum! 1.la

Kegyességnek kútforrása, igazságnak ragyogása, örömeöd volt Krisztus, neked, ó Szent László te védelmed, végy fel örök örömeödbe, dicsérhessünk örvendezve.

112. zsoltár

DICSÉRJÉTEK, ti szolgái, az / Urat *
dicsérijétek az Úr / nevét!

2. Legyen áldott az Úr / neve *

mostantól fogva és mindö/rökké!

3. Napkelettől fogva napnyu/gatig *

dicsértessék az Úrnak / neve!

4. Fölséges az Úr minden népek / fölött, *

és fölötte áll az egeknek az ő dicsó/sége.

5. Ki olyan, mint a mi Urunk, Istenünk, ki a magasságban / lakozik, *

és az alázatosakat látja meg a mennyben és a / földön?

6. Az elnyomottat fölemeli a / földről, *

és kiragadja a sár**ból** a / szegényt;

7. Hogy helyet adjon néki a fejedelmek / között, *

az ő népének fejedel**mei** / között;

8. **Ki** a magtalannak lakást ad a / házban ^{!*}
mint fiakon örvendező / anyának.
Dicsőség az Atyának és / Fiúnak *
és Szentlélek / Istennek!
Miképpen kezdetben vala, most és / mindenkor *
és mindörökkön örökké! / Ámen. (NO: ANT; VO: ☉)

116. zsoltár

- D**ICSÉRJÉTEK az Urat, minden / nemzetek, *
dicséritek őt minden / népek;
2. **Mert** megerősödött rajtunk az ő irgalmas/sága, ^{!*}
és az Úr igazolta örökké / megmarad!
Dicsőség az Atyának és / Fiúnak *
és Szentlélek / Istennek!
Miképpen kezdetben vala, most és / mindenkor *
és mindörökkön örökké! / Ámen.

145. zsoltár

- D**ICSÉRJED, én lelkem, az Urat, †
egész életemben az Urat / dicsérem, *
éneklek az én Istenemnek, amíg csak / vagyok!
2. **Ne** a fejedelmekben / bizzatok, *
emberek fiaiban, kik rajtatok nem segít/hetnek!
3. **Ha** elszáll a lelkük, porrá / válnak ők, *
ama napon semmivé lesznek / terveik.
4. **Boldog** az, kinek segítője Jákobnak / Istene, *
reménysege az ő Urában Iste/nében.
5. **Benne**, ki az eget és földet / alkotá, *
a tengert és minden / élőt;
6. **Ki** hűséges marad mindörökké, †
az elnyomottaknak igazságot / szolgálat, *
és ételt ad az éhe/zóknek.
7. **Az** Úr feloldozza a bilincsbe / verteket, *
az Úr látóvá teszi a / vakokat.
8. **Az** Úr fölemeli a letör/teket, *
szereti az Úr az iga/zakat.

9. Az Úr oltalmazza azt, ki idegenbe került, †
 árvának és özvegynek gondját / viseli, *
 a bűnösök útját viszont kárhozatba / viszi.
10. Örökké országot az Úr, a te Istened, ó / Sion, ^{1*}
 nemzedékről nemze/dékre.
- Dicsőség az Atyának és / Fiúnak *
 és Szentlélek / Istennek!
- Miképpen kezdetben vala, most és / mindenkor *
 és mindörökkön örökké! / Ámen.

146. zsoltár

- D**ICSÉRJÉTEK az Urat, mert jó őt / zengeni, *
 a mi Istenünknek gyönyörű és ékes dicsérete / légyen!
2. Fölépíti az Úr újra Jeruzsá/lemet, *
 és a szétszórt Izráelt egybe/gyűjti.
3. Meggyógyítja azokat, kik megtört / szívűek, *
 és bekötözi az ő sebe/iket.
4. Ő mondja meg a csillagok / számát, *
 és ő hívja mindenikét / nevén.
5. Nagy a mi Urunk és nagy az ő / ereje, *
 és bölcsességének nincsen / határa.
6. Az Úr fölkarolja a megalázott / embert, *
 de porig alázza mind a / bűnöst.
7. Énekeljete az Úrnak hálaa/dással, *
 és dicséretet mondjatok a mi Istenünknek citera / szavával;
8. Ki beborítja az eget / felhőkkel, *
 és a földnek esőt / készít;
9. Ki a hegyeken szénát / teremt, *
 és gyógyító füvet az embernek / javára;
10. Ki állatainknak táplálékot / juttat, *
 s még a hollófiaknak is, ha felsírnak / hozzá!
11. Nem a lovak erősségében van az ő / kedve, *
 sem a férfi erejében az ő / tetszése.
12. Inkább azokban gyönyörködik az Úr, kik őt / félik, ^{1*}
 azokban, kik az ő irgalmasságában / bíznak.
- Dicsőség az Atyának és / Fiúnak *

és Szentlélek / Istennek!

Miképpen kezdetben vala, most és / mindenkor *
és mindörökkön örökké! / Ámen.

147. zsoltár

DICSÉRJED, Jeruzsálem, az / Urat, *
dicsérsjed, Sion, a te Iste/nedet!

2. A te kapuidnak zárját ő tette / erőssé, *
fiaidnak áldást / ő adott.

3. A te határaidon békét / ő teremt, *
a gabona javával elégit ki / téged.

4. Ó elküldi szavát a / földre, *
sebesen fut az ő be/széde.

5. Ó az, ki mint gyapjút teríti szét a / havat, *
s mint a hamut hinti a / zúzmarát;

6. Ki darabokban hullatja / jegét. *
Ki bírná elviselni annak / hidegét?

7. Kibocsátja az ő igéjét és megoldvasztja / azokat, *
az ő szele fúj, és a vizek újra / folynak;

8. Ki az ő igéjét Jákobnak / hirdeti, *
igazságát és ítéleteit Izrá/elnek.

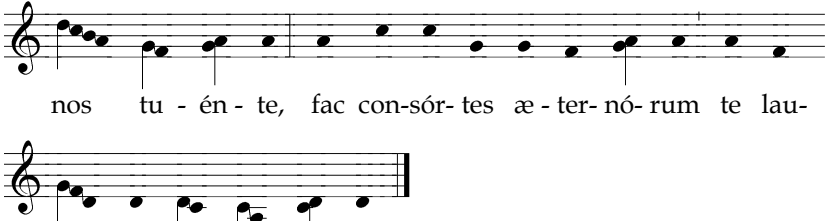
9. Ezt más néppel ő meg nem / tette, *¹
és törvényeit velük nem kö/zölte.

Dicsőség az Atyának és / Fiúnak *
és Szentlélek / Istennek!

Miképpen kezdetben vala, most és / mindenkor *
és mindörökkön örökké! / Ámen. ANT.

Antiphona · 1d1

Fons æ - tér - ne pi - e - tá - tis, lux su - pér - næ ve -
ri - tá - tis, ti - bi, Christe, compla - cén - te, La - dis - lá - o

nos tu - én - te, fac con-sór-tes æ - ter-nó- rum te lau-
dán - tes gau - di - ó - rum!

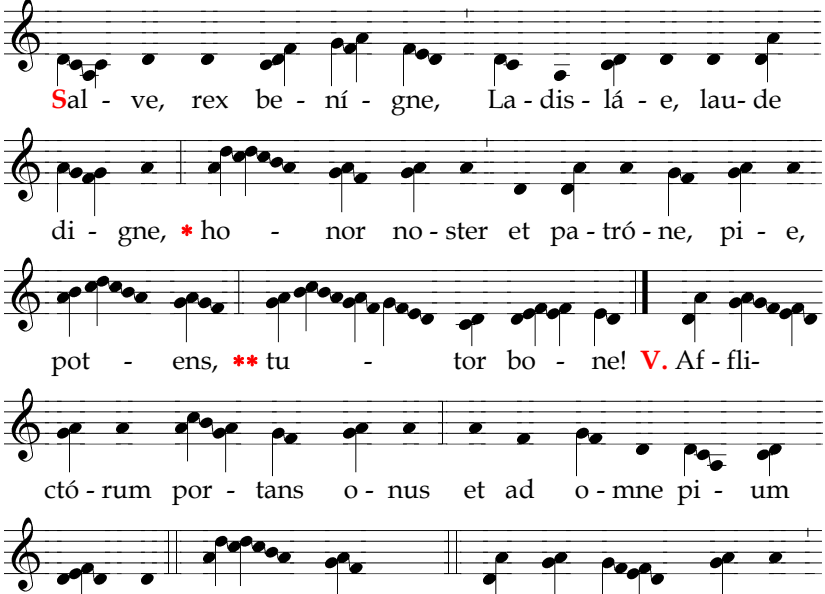
Kapitulum · Sir. 39.

Az igaz arra adja szívét, † hogy már hajnalban az Uránál,
Alkotójánál virrasszon, * és az Úr színe előtt esedezik.

R. Istennek le - gyen há - la.

Responsorium · 1

Sal - ve, rex be - ní - gne, La - dis - lá - e, lau - de
di - gne, * ho - nor no - ster et pa - tró - ne, pi - e,
pot - ens, ** tu - tor bo - ne! **V.** Af - fli -
ctó - rum por - tans o - nus et ad o - mne pi - um
pro - nus. **H**o - nor. **G**ló - ri - a Pa - tri

et Fí - li - o et Spi - rí - tu - i San - cto!

Tu - tor bo - ne.

Üdvözlégy, jó királyunk, Szent László, méltón dicsérve tisztességünk és kegyes pártfogónk.

V. Ki sújtottak terhét hordja és minden jó ügy pártfogó lélek Istennek!
Dicsőség.

Himnusz · *Áve, égi király híve* ÉE 271

Á - ve, é - gi ki - rály hí - ve, ki - rá-lyoknak gyöngye,é-ke,

László, mennynek so-ro - sa! Ég ki - rá - lyát hűn kö-vet-ted,

or-szá-gun-kat vé-del-mez-zed, légy ha-zánk-nak baj-no - ka!

Menedéke magyaroknak, - örök-társa angyaloknak,
Égi kegynek eszköze: - Üdvözlégy, ó kiváltságos,
Híres-neves, igazságos, - jó ítélet védnöke!

Vigadozzál, magyar nemzet, - harsonáld, énekeljed
Új Királynak új dalod! - Boldog Várad, szálljon híred,
Növekedjék dicsőséged, - visszhangozzák századok!

Krisztus, földről himnusz szárnyal - Hozzád, aki keresztfáddal
Magadhoz vonsz népeket. - Szentek útja te vagy égbe,
Hitvallóknak dicsősége, - néked áldás, tisztelet.

A - men.

Versiculus

V. Imádkozzál érettünk Szent László király!

R. Hogy méltók lehessünk a Krisztus ígéreteire!

Antiphona ad Magnificat :5a

Ó, Szent László király, – Keresztény lovagoknak oszlopa, – ó, nagy, erős reménye te nemzetednek, – hű népedre tekint, hogyan áhít, – Ó, irgalmas, tenmagad is irgalmat nyerve, – mindnyájunk üdvéért légy a mi közbenjárónk.

Canticum Beatæ Mariæ Virginis

† **MAGNÍFICAT** *

ánima mea / Dóminum.

2. Et exsultávit spíritus / meus:

* in Deo, salutári / meo.

3. Quia respéxit humilitátem ancillæ / suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generati/ónes.

4. Quia fecit mihi magna, qui / potens est: * et sanctum nomen / ejus.

5. Et misericórdia ejus, a pro-

† **MAGASZTALJA** *

az én lelkem az / Urat;

2. És örvendezik az én / lelkem *

az én üdvözítő Iste/nemben;

3. Mert meglátta az ő szolgálójának alázatos/ságát, *

és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem minden / nemzetek;

4. Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a / Hatalmas, *
és szent az ő / neve;

5. És az ő irgalmassága

génie in pro/génies: * timéntibus / eum.

6. Fecit poténtiam in bráchio / suo: * dispérsit supérbos mente cordis / sui.

7. Depósuit poténtes de / sede: * et exaltávit / húmiles.

8. Esuriéntes implévit / bonis: * et dívites dimísit in/ánes.

9. Suscépit Israél púerum / suum: * recordátus misericórdiæ / suæ.

10. Sicut locútus est ad patres / nostros: * Ábraham, et sémini ejus in / sæcula.

Glória Patri, et / Fílio, * et Spiritui / Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et / semper, * et in sæcula sæculórum. / Amen.

ANT.

V. Az Úr legyen veletek!

R. És a te lelkeddel!

Könyörgés

ISTEN, ki hitvallódat, Szent László királyt sokféle csodával dicsőítetted, add meg, kérünk, hogy az ő érdemeiért minden gonosztól mindenkor mentek legyünk és az örökkétartó örömökre eljuthassunk. A mi Urunk Jézus Krisztus, a te Fiaid által, aki veled és és uralkodik, mindörökkön örökké.

R. Amen.

nemzetségről nemzet/ségre * azokon, kik őt / félik!

6. Hatalmasságot cselekedett az ő / karjával, * szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizottsága / által.

7. Letette a hatalmasokat a / székről, * és fölmagasztalta az alázato/sakat.

8. Az éhezöket betöltötte / jókkal, * és a gazdagokat üresen / küldte el.

9. Fölvette Izráelt, az ő / szolgáját, * hogy ne felejtse irgalmas/ságát;

10. Miképpen megmondotta vala atyá/inknak, ^{1*} Ábrahámnak és az ő maradékának mindö/rökké.

Dicsőség az Atyának és / Fiúnak * és Szentlélek/Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, * és mindörökkön örökké. / Amen.

ANT.

Benedicamus Domino · tono sollemnibus in primis vespis

Be - ne - di - cá - mus Dó - - - mi - no!

De - o grá - - - ti - as!

V. A meghalt hívek lelkei Isten irgalmából békeességben nyugodjanak.

R. Amen.

Regina cæli

Re - gí - na cæ - li * læ - tá - re, al - le - lu - ia. Qui - a quem

me - ru - í - sti por - tá - re, al - le - lu - ia. Re - sur - re - xit,

si - cut di - xit, al - le - lu - ia. O - ra pro no - bis De - um,

al - le - lu - ia.

Alábbi verzikulus és a hozzá tartozó könyörgés elhagyható

V. Gaude et lætare Virgo Maria, alleluia.

R. Quia surrexit Dominus vere, alleluia.

Szent László-freskó a veleméri templomban
(Aquila János, 1378)

ARANY JÁNOS: Szent László (1853) részletek

Három teljes álló napig
Vívott a pogánnyal Laczfi;
Nem hiányzott a székely szív,
De kevés a székely harcfi
Míg a tatár -több mint polyva,
Vagy mint a puszták fővénye
Sivalkodik, nyilát szórja,
Besötétül a nap fénye.

Már a székely alig győzi,
Már veszélyben a nagy zászló,
De fölharsog a kiáltás:
"Uram Isten és *Szent László!*"
Mint oroslán, ví a székely,
Megszorítva, nem megtörve...
Most a bérceen láthatatlan
Csattog a nagy érclő körme.

"Ide, ide jó vitézek!"
Gyűjti népét Laczfi Endre:
Hát egyszer csak vad futással
Bomlik a pogányság rende;
Nagy tolongásnak miatta
Szinte már a föld is rendül;
Sok megállván mint egy
bálvány,
Leragad a félelemtül.

Sokat elüt gyors futtában
A repülő kurta csákány;
Sok ki nem mozdul helyéből
Maga rab lesz, lova
zsákmány.

Foglyul esett a vezér is
Atlamos, de gyalázatja
(Nehéz sebben vére elfoly)
Életét meg nem válthatja.

Fel, Budára, Laczfi Endre
Számos hadifoglyot indít;
Annyi préda, annyi zászló
Ritka helyen esik, mint itt.
Rabkötélen a tatárság
Félelemtül még mind reszket.
És vezeklik és ohajtja
Fölvenni a szent keresztet.

Hogy elértek Nagy-Váraddá,
- Vala épen László napja -
Keresztvízre áll a vad faj,

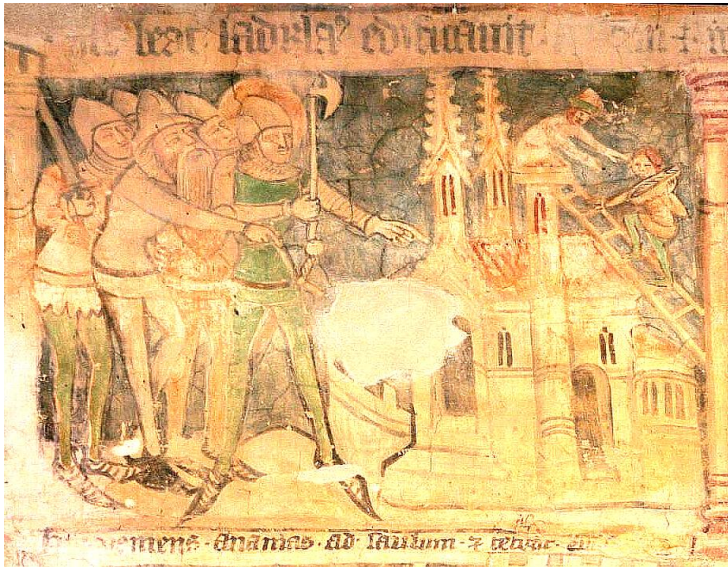
Laczfi lévén keresztapja.
Összegyűl a tenger néző
Hinni a csodába, melyet
Egy elaggott, sírba hajlott
Ősz tatárnak nyelve hirdet:

"Nem a székely, nem is Laczfi,
Kit Isten soká megtartson;
Hanem az a: *László! László!*
A győzött le minket harcon:
A hívásra ő jelent meg,
Vállal magasb mindeneknél
Sem azelőtt, sem azóta
Nem láttuk azt a seregnél.

Nagy lovon ült a nagy férfi,
Arca rettentő, felséges;
Korona volt a fejében
Sár-aranyból, kövel ékes;
Jobb kezében, mint a villám
Forgolódott csatabárdja:
Nincs halandó, földi gyarló
Féreg, aki azt bevárja.

Mert nem volt az földi ember,
Egy azokból, kik most élnek:
Feje fölött szűz alakja
Látszott ékes nőszemélynek;
Koronája napsugárból,
Oly tündöklő, oly világos! -"
Monda a nép: az Szent-László,
És a Szűz, a Boldogságos

Szent László könyörögj érettünk!
(1046-1077-1095)

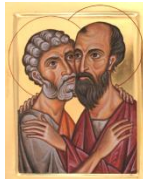
Szent László a nagyvárad székesegyház építésénél,
freskó a bántornyai (Turnisce, Szlovénia) templomban
(Aquila János, 1389.)

Szent László halottas kocsija Somogyvárról Nagyváradra érkezik,
Iniciálé a Képes Krónikából (1360 k.)

Keresztény Értelmiségiek Szövetsége
Szombathelyi Csoport

Szent Péter és Pál apostolok Plébánia
Szentpéterfa

A kiadvány megjelenését támogatta:

Szombathely Megyei Jogú Város
Önkormányzata